

סמל שנהה יצחק-זפאי

471865

בן נעימה ומרדכי

נולד ב- יי' בסיוון תש"ג 13.6.1943

התגייס לצה"ל באוקטובר 1961

שירות בפלס"ר 95

נפל ב- כ"ג בניסן תשכ"ב 24.7.1962

בקרבת על הכנרת בעת מילוי תפקידו.

שנח יצחק-זלאי

בן מרדכי ונעימה. נולד ביום י' בסיוון תש"ג (13.6.1943) בצעדה אשר בעירק. עוד בהיותו שם התחילה לומד בבית-ספר יסודי, ולשהמשפחה עלה לארץ (דרך פרט) המשיך את לימודיו במוסד "אונם". לאחר-מן למד בבית-ספר ממלכתי בקיבוץ נ羞 גם בליות-הmeshד (תילונית) שם. עבר בחקלאות ואהב מאד את משחק-השחמט. באוקטובר 1061 גיס לzechel. נפל ביום כ"ג בניסן תש"ב (27.4.1962) בקרב על חנרת והובא למנוחת-עלמים בבית-הברות בקיבוץ נ羞. הקיבוץ הוציא חוברת על-שמו ולזרו.

מבצע סנונית – פועלת נוקייב

תאריך: 17-16 במרס 1962

אזור: כנרת

מטרה: פועלת תנמול

כוחות משתפים: סיירת גולני, גדור "אריות הגולן", גדור "גדעון", גדור "הבקעים הראשון".

גם אחרי הצלחת לוחמי גולני בפעולת תאופיק (מבצע "חרגול", פברואר 1960), הרמה המזועמת הגבהתה, הדבקות במשימה והמשמעות הקרבית, שנילו לוחמי חטיבת גולני. למרות כל אלו עדיין ניתנה עדיפות לנchnerים בכיצוע פועלות תנמול. בחטיבת גולני התקשו לראות איך ייחרת הגננים שצמחה מתחם סיירת גולני גונבת להם את הכתרה. המה"ט אהרונ ייב (1961-1960), ומוטה גור (1963-1961) עשו מאמץ גדול לטיפוח נאות-היהירה וערך היסודות.

אולם, מה שהכריע את הכח לבסוף והביא, בסופה של דבר, להטלה משימה קרבית עצמאית נוספת על חטיבת גולני. היה הטסגולות שלא הגיעו למבצע מיד. יכולת שלא הייתה בנchnerים.

זה קרה בחודש מרס 1962.

הסורים שוברו על סיירה בכינרת, מעשה כמעט שיגורתי, רק שה'קורבן' הפעם הייתה סיירה של חיל הים.

ראש הממשלה ושר הביטחון דוד בן-גוריון זעם ודרש פעולה מיידית בתוך 24 שעות. לנchnerים נדרשו ארבעה ימים כדי להגיע אליה. מח"ט גולני, מוטה גור, הודיע כי הוא מוכן לפעולה מיד וזכה.

יש לציין כי המבצע תוכנן כבר שנתיים קודם אך בוטל בהוראת משה דיין שלא הבין שאלה של חיל בתריך לקרה המבצע וחשב שהחילי גולני מפחדים.

גם הפעם היה זה מבצע כנגד האויב הסורי ברמת-הגולן. מבצע "סנונית", פשיטהليلית על הכפר נוקייב הדרומי. נוקייב החדרה ועל המוצב הפלוגתי מעליו. המוצב היה גדול ומכוצר באורך 300 מטר וברוחב 150 מטר עם חמיש ממדיות-בטון, תעלות-קשר, עמדות וגדרו.

מועד הפשיטה נקבע ליום ה-17-16 במרס 1962, לאחר שבראשית אותה שנה הגבירו הסורים את התקפותיהם על הד"יגים הישראליים בצפון-מזרח הכנרת. פועלות נוקייב (מבצע "סנונית") בוצעה על-ידי צוות-קרב מלחטיבת גולני. בפיקוד המה"ט אל"ם מוטה גור, שהפעיל בפעולה חמשה כוחות-משנה.

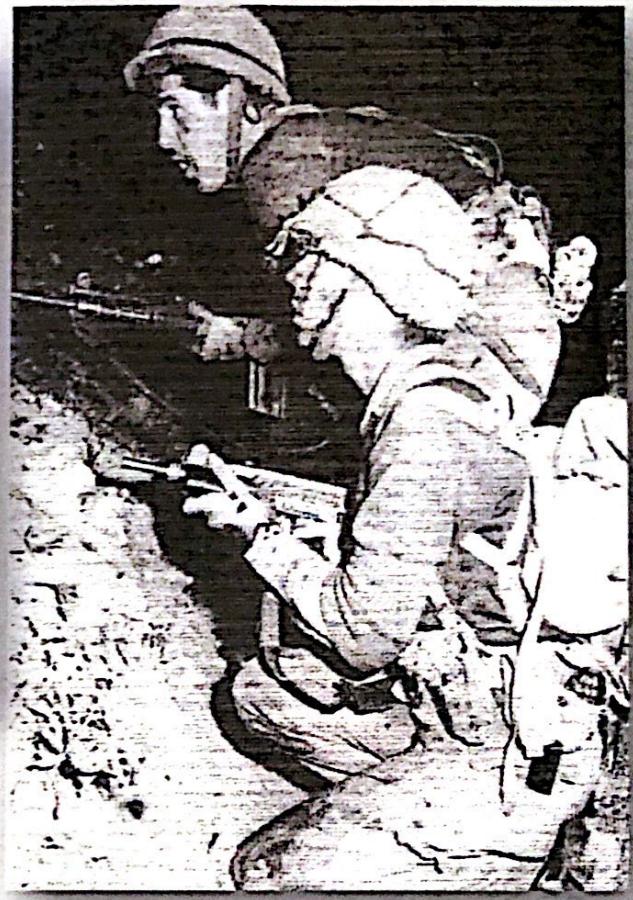
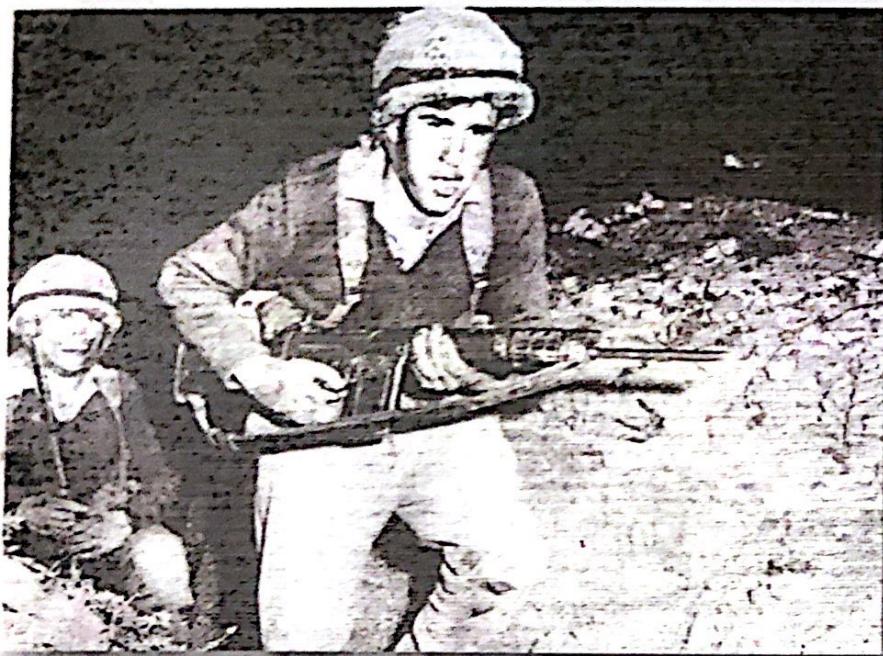
כוח א', הסיירת בפיקוד רס"ן צביקה עופר, כבש את המוצב הפלוגתי מעורפו לאחר קרבות קשה, שנמשך יותר משעה תוך קבלת סיוע מכוח ב'. בפיקוד רס"ן בני ענבר, שפיקד על לוחמי הים למ"כ'ים, שכבשו בקלות יחסית את הכפר נוקייב והתפנו להמשך תקיפת המוצב הפלוגתי מהזווית.

שני כוחות נוספים, כוח-משנה ד' וכוח-משנה ה', בפיקוד מג"ד יגדעון יהודה גביש, הורכבו מסגל פלוגות טירונים א' ו-ב', והופעלו כחסימות מצפון לנוקייב ומזרחה ליד ביר-א-שיקום.

כוח ג', פלוגה מגדוד "הבקעים הראשון" בפיקוד של המג"ד אורן שילה, רוכזו כעתודה על גבי זחל"מים בעין-גב. כמו כן הופעלו שתי סוללות מרגמות 120 מ"מ. החל משעה 22.30 ב-16 במרס הפעילו הסורים הפגזה כבדה על

הכוחות הנלחמים, קיבוץ עין-גב ועל רכס פוריה.

חילוי גולני ביצעו את משימותיהם בשלמות, טהרו וכבשו את הכפר והמושב, אך הנסיגה, שבוצעה תחת הפגזה סורית רצוף, התעכבה בשל נסיבות רכיבת לחיל'ן ארבעה זחל"מים וטרקטור משדה-מושדים לנוקייב. בלילה הופעלו 5 מטוסי יוטרוי לשיטוק הארטילריה הסורית. בקרב נהרגו 7 חיילים ו-45 נפצעו. לסורים נהרגו 35 חיילים, ואחד נשבה.

מפקדו צביקה עופר זיל

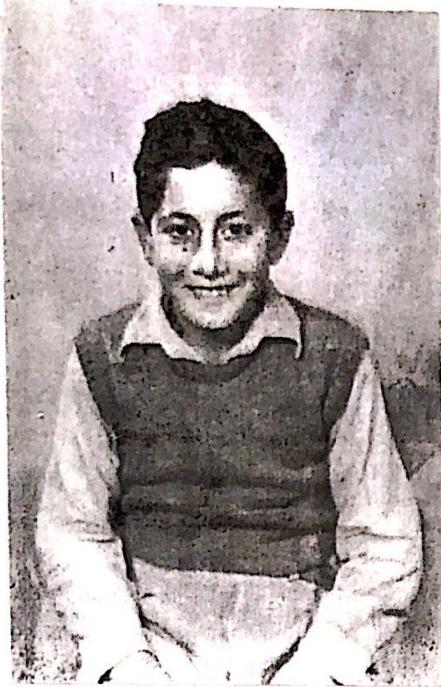

מתולדותינו מפי הוריו וקרוביו:

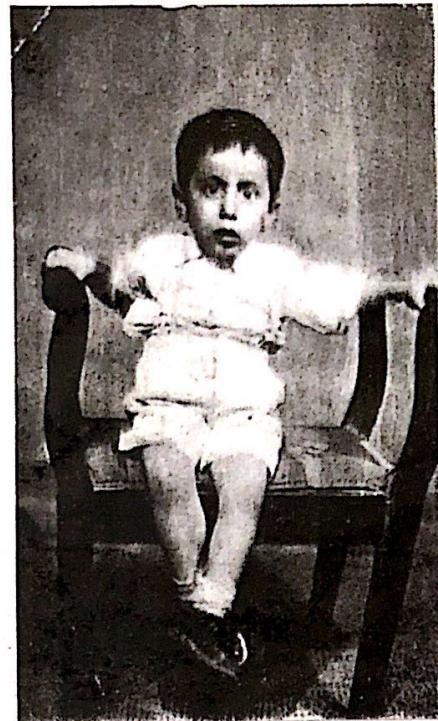
יצחק נולד ב- 13 ביוני 1943 לאימו נעימה ובאביו מרדי שחיו משפחה אמידה ובבעל נכסים בעיר בצרה אשר בעירק. עוד בילדותו היה ילד שקט ומכונס בעצמו. בגיל 3 נפל מוקמה שנייה של בית על הכביש, נלקח מיד לבית, הוזמן רופא אשר קבע לאחר בדיקות שלילך לא אונח כל רע. בגיל 5 למד יחד עם בני גילו בגן-חוות ובגיל 6 נכנס לכיתה א' של בית הספר "אליאנס" שבו למדו כל ילדי היהודים. הימים ימים שלאחר מלחמת השחרור בארץ וחטסיסה שבין העربים והיהודים החלה לתת את אוטותיה. הסיכוי היחיד - עלייה לארץ אלם הגבולות חסומים - ואז בעוזרת התנועה החלוצית ושליחית מהארץ הוקמה רשות הבירה בلتיא לגילת עניפה דרך פרס ותורכיה לארץ.

בתחילת יוצאים הצעירים והקשישים יותר וכן עלה לארץ גם יצחק ב- 23 לאפריל 1950 בבלוית סבו, שבתו לבני דודים. בתחילת התגوروו כולם במחנה הפליטים בפרדס-חנה אלם כעובר זמן מההעברות הילדיים ע"י המוסד לעליית הנוער למוסדות ילדים ונוער ברוחבי הארץ. יצחק נשלח למוסד "אונים" לצד כפר-סבא. שם שהה כשנה ולאחר תקופה מעבר קצרה ברמת הדסה אשר בטבעון הגיע עם קבוצת ילדים קטנה לנען.

בת זודתו שלטה ייחד עימיו לארץ מספרת: "יצאנו מהבית ביום רביעי לפני ערב בשתי מכוניות קטנות. הגיענו עד נהר שאט-אל-ערב, עברנו את הנהר בסירות פשוטים בלבד. מרוחק נראה האורות של עיר הנפט עבדון. הגיענו עד לכפר ערבי הנמצא לא רחוק מהגבול הפרסי. היינו כ- 13 נפשות, כולנו בני משפחה. מכפר הערבי התחלו לנו ללכת בלוית שני מבריחים. הלכנו ארבע שעות, אני זכרת שיצחק היה ילך קען ביזור והחליכה הממושכת הקשתה עליו ועל-כן שחבנו אותו על הגב לחילופין כל אותה דרך. הגיענו עד לאפיק נחל אכזב (ואדי) ושם חיכינו למכוניות שייעברו אותנו לפרס. חיכינו עד השעה 4 לפנות בוקר ואז נזע לمبرחים שהנהג בגד בנו. נאלכנו לחזור לכפר ולהסתתר שם במשך היום אצל אחד מקרובי המבריחים. שם ישבנו עד השעה 7 בערב ושוב הלכנו 5 שעות עד לאותו נחל אלם מצידו השני. במקומות הזה חיכינו עד 6 בלילה אלם כל מכונית לא הגיע. המבריח רצה להסתלק ולהשאר אותנו בוادي אך הסבטה התנהנה לפניו שיחזר אותנו למקום מבטחים ככלשהו. לאחר תחנונים נענה לה בתנאי שנרוץ מהר. רצנו במשך חצי שעה דרך שדות ושבילים מוצפי מים ובורז והגענו לצרייף של זוג זקנים שעמדו בקצחו של הכפר. המכניסו אותנו לנו לאכו ושם נשארנו כל היום וחלק מהלילה. חשבנו לגורלנו ועל כן שמרנו לחילופין. שמענו שהיא דין ודברים בין המבריחים (לאחר מכן נזע לנו שרזו להורגנו ולחתת את כספנו אך אחד המבריחים התנגד ואמר שיקים את כל בני השבט להגן עליינו). בשעה 12 בלילה הקימו אותנו ואמרו שהמכונית כבר הגיעה. נכנסנו למכונית ונסענו עד 6 בבוקר. הנהג לא הסכים לעבוř את הגבול ולאחר ריב עם המבריחים הוריד אותנו במרחיק של שעה הליכה מהגבול. אחד המבריחים הורה לנו ללכת בשביל המוביל לחורבה הנמצאת ליד הגבול ועוד אמר שאם נتفس ע"י המשטרה נאמר שבאנו להתחפלל על קברו של עזרא הסופר הנמצא בסביבה זו על הגבול. הגיענו לחורבה ושם חיכינו 3 שעות ואיש לא בא לקבלנו. כבר עמדנו לחזור לעיראק כאשר הגיעו המבריח מעברו השני של הגבול עם קען משטרת פרסי. במשטרת הגבול קיבלנו שמות חדשים וכן פרטים על זהותנו ומטרת נסעתנו. משם נלקחנו לבית הכנסת בעיר חנמל "חאווז" וכעboro يوم ולילה הועברנו לטהראן. גם כאן חיכתה לנו חפתעה קלה כאשר נתפסנו ע"י הובלות בתחנת הרכבת ושחינו מספר שעות במשטרת עד שנפדו ע"י חבר חתנו שלקחנו מחנה עולים. בטהראן שהינו 24 ימים עד שחלגנו באוירונו דרך תורכיה והגענו לארץ לפני חג הפסח".

בראשית צעדיו בגען

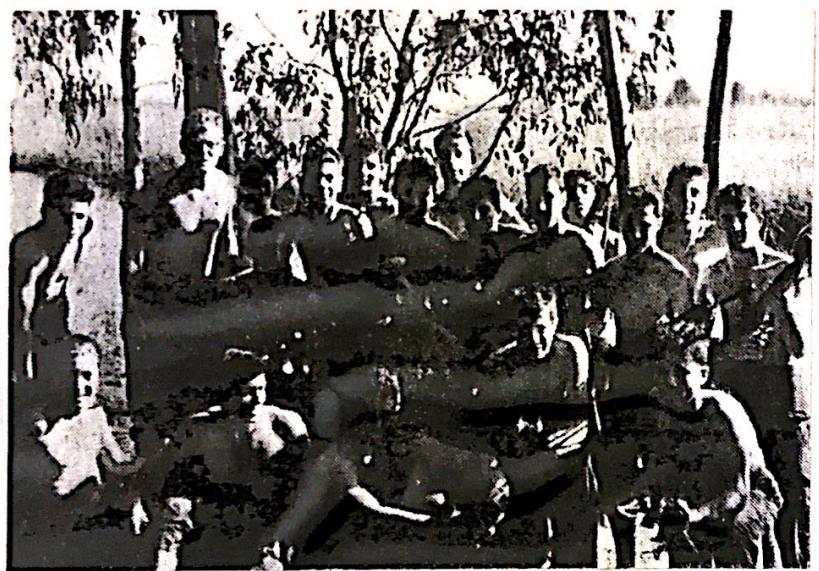
בגיל שנתיים (כברה)

ישראל הילמן

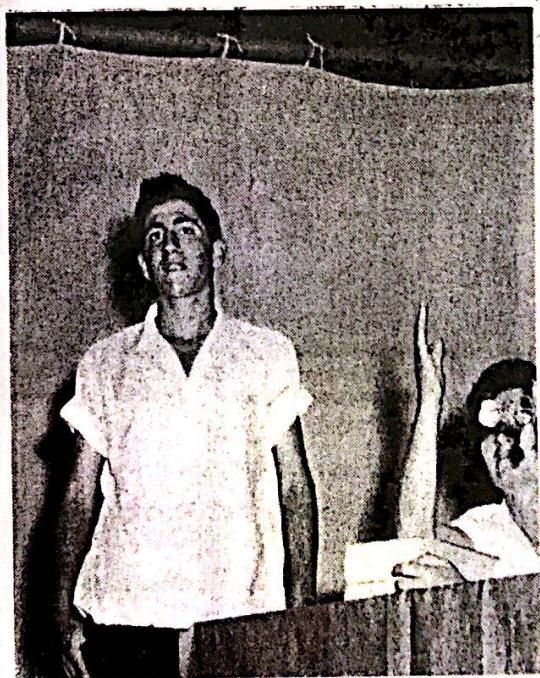

בעבודה לפני הגיוס לצבא

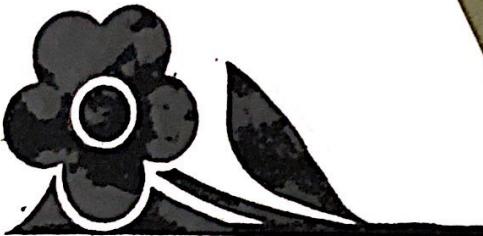
בסדרה - ביחידה צבאית

בערב קיבלתו לחבר משק

מספרת מטפלת הקבוצה אליה ה策רץ יצחק

י.צחים - מכירתה "אבייב"

בחוג המשפחתי המאמצת

ראיתרי אורחות בפעם הראשונה בקייז
1951 בין המונ רילדיים אחדרים ב"דרכת-
הסמה" - מחנה המיאבר של עליית הגוער.

אתה מלחת השחרור גברת האיבה
לייהודים בארץ פרב אשר זה עתה נח-
לו מפללה במלחמות נגד ישראל. יהודים
רבים חפשו דרכיהם לצאת מהטביעה הענו-
רינית ולגיאע לארוזות אחריות והזינו-
בירין היהודים. שאפנו לעלות ארזה. כך
אנן פדים לחשפה של עלייה מהארצות
השכנות ומצפון אפריקה בשנות 1949/50
בשייחודים פורברים את הגבולות בזירות
טרנורא. אך בקרים רכרים נאלצנו הורים
להפוך מילדייהם לפנוי עליתם ארזה כי
היתה אפשרה לשלוות ילדים צעירים כ-
עוזרת המוסדות בארץ.

כך הגיעו בשניהם אלה מאות ילדים
רוצאי שיראק, פרם, לבנון וצפון אפריק-
קה ארזה ונקלטו בעיקר פ"ר עלייה ה-
בורגר. אחורי מיוון ורשות חולקו היל-
דים לקבוצות-גיל ונשלחו למוסדות של
עליה הגוער כדי להוכיח שם לקביעת גן-
רלט ועתידם.

היתה זו הפעם הראשונה שהגיעה
ילדים כה צעירים בלי הוורים ולא יכול-
לחשוב על סיורים בחברות נוער רגילה-
ת. לכן פנחה עליה הנוער למוסדות חנוך ו-
לקיבוצים בהמלצת לקבל חברות ילדים
צעירים במסגרת בית הספר ככתו חנפרדו.
רוב הקבוצים נענו לפנייה זו וגם בגען
הוחלף קלוט כתחה עצאת.

לא היה קל לבחור בין מאות היל-
דים המגיעים להזאתם מהמחנה המא. כלם
كبזת הומוגנית בגיל ובידיעות. רצינו
ילדים בגיל 8-9 כי כבר אז חשבנו על
השלמה לבירה ב' הקטנה שלנו. בקרנו ב-
כיתות הלימוד שהוקמו במקומות מען הק-
נות יידיעות ראטוניות בשביבות לילדיים.

ובכן הגיעו בתה "אבייב" לנין, כ-20
ילדים מארחות טרנורא (גם אחדרים מא-
רות אירופה) ובגילאים שונים. חבלני זה
קליטה חייו לא קליהם, לא לילדיים ולא ל-
מאנדרם. אין לשוכח שגורל אבזרי הוו
שהפריד בין ילדים כה צעירים לבין ה-
ריהם והרבה תופעות שליליות והפרעות
בחינה הגות נבעל מהגען עים של הילדיים
למשפחוחיהם; לפניהם היה נורח לחטף להם ג-
גם אצלנו חדר משפחה שבו יוכלו לבנות
את שעוות הערב המוקדמות.

ז' כי היה בין הצעיריהם בקבוץ זה אין זה נכון שבא אלינו בגillum 10. רשות היה בפנסים שלו שנולד במנת 1944 אך חבר אחר כך שתאריך זה נרשם מחשש שמא לא יקלטו אותו בארץ. על כל פנים בדצמבר 1951 היה בן 8, ילד נחמד ושקט, חייכני עם עיניים חרומות ערוות. כמהויה בלט בחלפי טוב טקלט את השפה מזרין והציגן בחשבונו.

הזכרונות על השנתרים של קיומם כתה "אביב" הם רבים ופרשנות מספרות ומדאיות לא חסרו כלל. חבלי הקליטה במקם, בחברת הילדים המקומית ובmeshkot הירק כספים לרבים. ילדים עזבו או הוזאו וחדרים באו במקומם.

אך רצחק, יחד עם הגראיינט שנשא אצלנו, הלה את דרכו ומצא את מקומו ב מהרה. לא אזכיר שום בעיות מירוחודות בקשר אליו, סימן שלא היו. מהירפים הראשו ברים התקשר למשחת תמרי ושם הוא נשאר כל השנתרים ועד יומו האחרון. הוריו האירו בעובדה זו ויעינם לא היה זה זרה בקשר ההדוק שנתקה בו בין יצחק ובריתו.

בתום שנותיהם החליטו לפרק את המסגרת הנפרדת ולהכגרם את הילדים ל集体 שלגוז. זה היה גם נרchan מבחן אובייקטיבי הריות נאכיתה של ילדיינו ב גיל מבירל לבתת ילבוי "אביב" היה ק-טנה וזקוקה לתוספת. כף בכnes רצחק עם צוד 7-8 ילדים לכיתה הא, ואלה כיתה שגמה אותה את בירת הספר, ה策טרוף ג'ודה אתה לחברות במקם והחגירים אותה לצבאות.

ראיתו בפעם האחרונה בבירת החוץ לרים בחירה, שבו עות מספר לפניו מותה. בספרי עם בניו בנתן שהגערן לחופש שה הבירה ועמדנו בולגנו סביר מסתן. קסעה היה עליו הדיבור ורק זלדה רכלה לה החריף אותו כמה מלדים; ראיינו טסבל קסעה אך היטב הבחין מיר מבקר אצלנו וכשנתח רדנו מפגנו. בלחי'צח-יד קרא בשם כל אחד ו אמר: "כל מי שהגערן הירום הבירה בא אלדי" כי רדע שהוא אחד משלנו וסלוא י-עצבו אורחו בצרתו.

ובכן הארץ לזכור אותו אמיד, אחרי שהלך מאתנו ללא עת, את הגער שגדל בינו נרגר ויהה לבן שלגוז.

עדינה

מכתבים של יצחק למשפחה והוריו המאמצים

24.12.60

סיגט פֿכְמַ הָוֵלִי הַיְקְרִימַ!
קְיֻם כֶּלֶבֶן 18.12 אַחֲרֵי רְסָאָה כִּימְתָרֵי גַּתְף-אַפְּיַג. גַּיְקְלִין
שָׁמֶן בְּאַסְזָוָת הַהַסְתָּרָאָות. רְוִישָׁתְּ פֿנְתָּא אַגְּדָרֵי וְאַנְיִינְתָּא יְחִזְקָעָן
הַפּוֹצִיחַ מִן הַאַקְעָם. קְיֻם חָנָנִיאָה אַחֲרֵי הַפְּרָאָרְיָה גַּרְעָן נְפָרָאָה
חוּווִיתְּ אַהֲסִיעָה. קְיֻם שְׂעִירְּ פְּנָזָרְיָה כְּפָרְיָה וְפָעָלָה פִּימָתָה גַּרְעָן
אַסְיָה אַמְתָּה הַהַרְיָה סְיִידְיָה הַפְּנִיעָה וְהַסְּעָה. גַּאֲסִיגָּה צְוָאָה
הַחֲרָקָה אַמְתָּה גַּיְנְוִזָּרְיָה וְעַפְקָה אַתְּהַגְּנִיאִים נְסָלָה אַמְתָּה נְקָעָם
אַקְוָצָתָה קְסִיעָה דָּה. קְסִיכָּתָה אַסְיָה צְוָאָה גַּדְגִּילָה וְכִינָמָן
אַנְגָּה אַלְגִּים.

פֿרְכָּה יְצָהָק

7.7.61

סְגִיאָה פֿכְמַ הָוֵלִי אַחֲרֵי הַיְקְרִימַ!
כִּימְתָרֵי אַכְ'יָה פְּקָרָאתְּ כְּרִיסָמָתְּ פְּחָגָלוֹת נְגָעָה, סְגָן נְגָעָה
גַּיהֲסָ אַקְיָה-אַיְגָה מְפָקִידָה הַחְיָה וְהַחְגִּיזָה! נְגָעָה נְהַתְּחִילָה
הַעֲרָה. גַּרְחָעָן אַלְעָמָתְּ תְּאַלְכָהְהָאַכָּה אַתְּ כִּימְתָרֵי הַאַתְּקָגָתְּ
פְּחָגָלוֹת הַגְּדָה, גַּיְנָה וְאַזָּה. גַּסְוִילְגָן גַּרְחָעָן אַכְ'יָה סְגָן
דִּיקָה. הַאַתְּקָגָתְּ גַּרְיָקָה דָּה (וְגַתְוָכָה סְגָן גַּרְיָה) אַלְעָמָתְּ אַלְעָמָתְּ
אַלְעָמָתְּ חָלָכוֹת. אַגְּרָיָה אַכְלָהְהָאַכָּה פְּחָדָה סְגָן קְפָדָה. סְיִידָה תְּמָם
אַלְעָמָתְּ פְּחָדָה הַגְּנִימָה הַאַתְּקָגָתְּ גַּיְמָה שְׂעִירָה ה- 14.7 .

23.12.61

פאנפה פראן, אפייה דב!
את אכטבכט קיגטני אטנאייג וכבר היוד צוועה איז אכטבכט.
ווען זה הווא קוואז אַנטְבָּכְטָאַט. קוויפר פיעווע, זאג זה איזלעג
ווען זאַלעג פיאַלְעַג פְּסַמֵּד אַתִּי, קְזַקְעַג חַוְּפָה. אַחֲרָה זֶה וְאַזְקִים
פְּסַמְּכָה בְּתִים 10 יְאַיִם וְהַיּוֹם זֶה אַטְבָּכְטָאַט וְפְּזַעַקְעַט פְּאַלְעַז אַת
הַטְּכָאַט. פְּטוּק הַטְּרָאַט בְּלִיק פְּהַכְּבִּיס 3'וּז דָּבָר, וְזֶה זֶה בְּלִיק
פְּהַכְּרָס פְּסִי, סְדָך - -
הַיְיָ אַפְּיָה וְאַקְוָה פְּהַטְּרָקָות קְקוֹז

2.12.61

אַפְּיָה פְּכָאַט אַפְּנָה וְאַנְּאָן!
זֶה זֶה קְזַבְּלָן וְאַכְּפִּילָן וְזֶה כְּבָר. פְּקָלוּג רַתְּחִינְג קְזַיְּנָלְעִיד
וְאַקְוָה זֶה, אַהֲכָג וְהַיָּה גַּסְעָל. נָהָרָא גַּנְעָב? יְהִי סִיכְוָנָה
אַקְוָה פְּיעָוָה גַּבְּגָוָע הַבְּקָר זֶה זֶה קְזַבְּלָן וְזֶה כְּבָר. הַיְלָל,
אָסִיאָט אַת אַכְּטָמִי כָּתָם, נְגַע, אַקְיָע אַת פְּכָתָמָה יְוָתָר - הַכְּבָשָׂעָן!

20.1.62

אַפְּיָה פְּכָאַט הוּאִי אַקְיָע, תְּיַקְלִיבָט!
הַיְלָל, נְגַעַל אַז אַיְוחָד אַכְּטָמִי, אַפְּיָה קְזַבְּלָן זֶה
זֶה, כְּלָ. הַבָּאָתִי, פְּסָסִים נְגַעַל גַּפְרָן, הַבָּאָתִי, 12:00, גַּפְרָן
אַנְחָל נְגַע - קְזַבְּלָן זֶה זֶה, אַפְּיָה זֶה זֶה וְהַכְּבָשָׂעָן
אַכְּבָעָן זֶה זֶה קְזַבְּלָן גַּבְּגָה וְאַטְבָּכְטָאַט קְזַיְּנָלְעִיד
וְגַעַלְעַג פְּסַמְּכָה אַקְיָע הַקְּוָאָט הַקְּוָאָט זֶה זֶה זֶה זֶה
אַכְּלִיאָן אַקְיָע. גַּבְּגָוָע הַבְּקָר זֶה זֶה חַוְּגָלִיאָן פְּגָסִים. בָּאָז גַּבְּגָוָעָן
לְזִיְּנָהָרָא מְלָאָה אַז אַקְיָע זֶה זֶה תְּזִבְּבָה וְהַסְּנָגָן
זֶה זֶה אַקְיָע זֶה זֶה. אַקְיָע נְגַע אַטְבָּכְטָאַט וְזֶה זֶה
זֶה זֶה זֶה זֶה זֶה זֶה.

מדברי מפקדו היישיר

... הירית חיריל סקט וצנווע, החנדבת
לי חודה קרבית. לא כל אלה טההנדבו נח=
קבלו לירידה זו הדורשת מאמצ' רב, ע=
מלה במחנן, והירית בין הנבחרים ליריה=
דה. האימונים לא היו לך קלים, הירית
HIRIL מסרו. כשנכנסנו לחילה אשר ב=
מודע הסורי ואט מקלע חסמה קשע מן ה=
חולח ומגעה החקדמותנו, ריעתוי כי תמלא
את המסימה אשר חוטל עליך, ואמנם היפ=
קוודה הירית: קידימה לא להיעזר! תruk
בדי החקדמות נפצעת. נטאנו אורחן חזקה.
hirita הפזוע הקשה בירוחר ביריחה, רוכו=
לנו דאגנו לטלומן. בקרבו אורחן וקורי=
נו חבריא ותחזור ליחידתך.

מלאת את חובתך בחיריל עד תום גל=
חתה על מודע האוריב וירכלה לנו.

חבריו בצבא מספרים

הברנו את יצחק בעבא. אמן הזמן קדר
הייה יחסית, אך חמיד בקסים מהבלט אופי
האדם הפבוס והגעותן.

עברנו יחד את הטירונאות - בה התבлат
יצחק בפיזותו ואולי אפילו קצה בחמיומו.
הוא היה בדרך כלל מסוגר בתוך עצמו ולא
ניסה להחלט במלאו מירוח בירין החבריה.
הוא הסחיג מאר מאורה החיריים הצבאי ה=
רגיל, חנא את היריסדים ואות הדיקנות לא
דופי, אך אף פעם לא היה מחלונן על כך
וأغلب את הכל ובצף.

בקרב הוא נפגע מיד אחרי ונדהר לידי.
הכבריה פזוע בחילה ובהגיעו הוא וחבריו
אליך - ולא רצון לפגוע בנו - עלו על דפת
החולח ועקפו אורחן, הפזועים. הוא עלה,
ומיד ירד חוזה ואננו לא הבנו מדוול. רק
לאחר שהפזרנו בו אמר לנו דנפצע. לפני
בן לא הו צירא אף הגה.

הוא היה כל הזמן בהבריה והתחנין בגעת
מסביב. לא זמינו ממנו כלל על כאבים.
הוא ישב חודש וחצי בירח-החולים במטבשו
הוילך ורע והחנהגו הירית למופת. יומיים
לפני מותו עוד שוחח עם החבריה ודיבר ב=
בשחון כיר בודאי יבריא בקרוב.

בזה היה, לא בולט - אבל ירד לפני כולם,
אף פעם לא הערים על מפקדיו. עוד זכורה לי
דמותו האופרנית בשעה שהיה מקבל בטיקת
גערתו של מפקד --Aprilo באם לא הירית מגיעה לו
כעת חסר הוא בנורח המלחמה וקצת להשלים עם
בד טסוב לא יטובי אליה.

חבריו ליחידה

זבי (זבי) יצחק שנאחה

נולד 13. 6. 43

נפטר 27. 4. 62

לאחר שורה של התגוריות סוריות
בכינרת בשבועות האחרונים ופיגועות
בדיגים ופיגועות משטרת ישראלית
توز שימוש בתותחים ללא-רעה, תקפה
בליל שבת, סמוך לחנות, יחצת צה"ל
את הכפר הסורי נוקייב והמושב הסמוך
אליו, הנמצא במרחק של 3 ק"מ
מעיו-גב, הרסה את העמדות שבו
ופוצצה אותן.
כפי שנמסר שודר באזר שקט מאי
פעולות התגמול של צה"ל.

(מצוך עיתונות ביום א' 18.3.62)

רְקָבֶן שְׁנִים
שְׁנִים בְּשֵׁם שְׁנִים בְּשֵׁם
שְׁנִים רְקָבֶן שְׁנִים
... לְעַמְּלָא

כִּי אֶנְגָּזִיד אֶלְכִּיד
אֶלְכִּיד אֶלְכִּיד
אֶלְכִּיד אֶלְכִּיד
אֶלְכִּיד אֶלְכִּיד

רְקָבֶן שְׁנִים
שְׁנִים בְּשֵׁם שְׁנִים בְּשֵׁם
שְׁנִים רְקָבֶן שְׁנִים
שְׁנִים בְּשֵׁם שְׁנִים

כִּי אָנֹפְּךָ כִּדְכִּיד
אֲסִיף אַתָּה
אֶת אֲסִיף אֵלֶיךָ
עַל יְמֵינוֹ תִּזְבָּח

לְכָל יְמֵינוֹ תִּזְבָּח
לְבָנֵיךְ תִּזְבָּח
אֲתָּה תִּזְבָּח
לְבָנֵיךְ תִּזְבָּח
לְבָנֵיךְ תִּזְבָּח
לְבָנֵיךְ תִּזְבָּח

כִּי אָנֹפְּךָ כִּדְכִּיד
אֲסִיף אַתָּה
אֶת אֲסִיף אֵלֶיךָ
עַל יְמֵינוֹ תִּזְבָּח